

Folketingets Politisk-Økonomisk Udvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

J.nr. 2009- 449

Dato: 6. februar 2009

Under henvisning til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalgs brev af 13. januar 2009 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 53 (PØU Alm. del).

Spørgsmål nr. 53:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 3. december 2008 fra Maya-Louise Ryom Nielsen vedrørende hjælpepakker for voldsramte på landets krisecentre, jf. PØU alm. del - bilag 42".

Svar:

Det er kommunernes ansvar, at der er findes tilbud om midlertidige boformer (kvindekrisecentre), hvor kvinder, der har været udsat for vold, trussel om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Kvinderne kan være ledsaget af børn, og de modtager under opholdet omsorg og støtte. Kvindekrisecentrene etableres efter servicelovens § 109.

Det fremgår ikke af Maya-Louise Ryom Nielsens skrivelse, på hvilket kvindekrisecenter og i hvilken kommune, hun har opholdt sig.

På baggrund af spørgsmålet har jeg indhentet en kommentar fra Landsorganisation for Kvindekrisecentre (LOKK), som har udtalt følgende:

"Som følge af forespørgslen er de 39 krisecentre, som er organiseret under LOKK, blevet bedt om at kommentere de forhold, som er beskrevet i skrivelsen fra Maya-Louise Ryom Nielsen på vegne af "Organisationen af 25.nov.".

Ingen af krisecentrene kan genkende de forhold, som er beskrevet.

- *Nogle krisecentre oplyser, at når en kvinde og børn ankommer sent om aftenen eller om natten og der ikke er ledige værelser,*

tilbydes kvinde og børn en madras på gulvet i eks. et samtalerum, indtil krisecentret dagen efter, kan finde en løsning. Dette tilbud er et alternativ til, at kvinde og barn skal rejse videre til et andet krisecentre på det tidspunkt af døgnnet. Det bliver altid fremsat som et tilbud til kvinden.

- På samtlige krisecentre er der senge, sengelinned og håndklæder til det antal kvinder og børn, de er normeret til. Dog oplyser Egmontgården, København, at de kun har 2 møblerede akutværelser. De øvrige botilbud er små lejligheder, hvor kvinden skal have eget indbo, som kvinden får hjælp til at skaffe, inden indflytningen.
- På nogle krisecentre er der fælles spisning, på andre skal kvinden selv sørge for indkøb og madlavning til sig selv og sine børn. Der laves en konkret vurdering om, hvorvidt kvinden er i stand til at foretage indkøb eller om der skal findes anden løsning. På samtlige krisecentre er der det nødvendige køkken-tøj.
- De fleste krisecentre har et "genbrugsrum", hvor kvinden og børnene kan få brugt, men rent tøj, indtil det er muligt, med politiets hjælp, at afhente deres ting i hjemmet. Dette er et tilbud til kvinden. Derudover er der vaskemaskiner og tørretumbler på krisecentrene.
- I forhold til skolesøgende børn laves en sikkerhedsvurdering i forhold til, om børnene kan fortsætte i deres sædvanlige skole. I mange tilfælde bliver der søgt om midlertidig forældremyndighed, hvilket desværre kan tage lang tid at få. Et alternativ er, at børnene tilbydes undervisning på en skole i krisecentrets nærmiljø. Endvidere vurderes, hvornår barnet er parat til at genoptage skolegang. Har et barn overværet vold mod mor eller selv været udsat for vold, kan barnet have behov for fred og ro til at få bearbejdet, det skete. Barnet vil ofte ikke have overskud til at modtage undervisning i den første tid efter ankomsten til krisecentret.

Krisecentrenes opholdskommuner har tilsyn med krisecentrene. I langt de fleste tilfælde taler tilsynsmyndigheden med kvinderne om forholdene på krisecentrene. Det vil af tilsynsrapporten fremgå, såfremt der er så katastrofale forhold på krisecentrene, som beskrevet.

Der bliver i samme henvendelse foreslået, at krisecentrene kan tilbyde kvinderne en "startpakke". Enkelte krisecentre udleverer på nuværende tidspunkt en mindre pakke indeholdende lidt kaffe, te, shampoo, vaskepulver o. lign.

Børnene på krisecentre modtager fra MaryFonden en rygsæk, der indeholder bamse, bøger, nattøj, tandbørste m.v. Dette initiativ gør, at børnene føler sig set.

Ideen, som "Organisationen af 25.nov." fremkommer med, om en startpakke til alle kvinder, der kommer på krisecentre og som har behov for det, indeholdende det mest nødvendige, kan være et initiativ, der kan forfølges. Dette initiativ kan være en del af den omsorg, som kvinderne modtager. Det er dog et spørgsmål om økonomi.

LOKKs opfattelse er, at det altid er vigtigt at lytte til brugernes/ kvindernes ønsker og behov i forhold til deres ophold på krisecentre."

Ud fra de oplysninger jeg har modtaget fra LOKK, ser det ikke ud til, at der på krisecentrene generelt er de problemer, som bliver beskrevet i henvendelsen af 3. december 2008 fra Maya-Louise Ryom Nielsen.

Jeg følger løbende udviklingen på området. Det er vigtigt, at kvinder, der henvender sig på krisecentre, får en god behandling, da det er en stor beslutning at lade sig indlogere på en midlertidig boform.

Karen Jespersen

/ Peter Juul